

Čaute, tak som sa po dlhom čase odmlky konečne dokopal k tomu aby som sem niečo napísal. V nejakých tých článkoch z minulého roku som toho nasľuboval a nič sa nezmenilo. Tak to týmto krátkym pohľadom späť, chcem aspoň trochu napraviť. V minulom roku sme realizovali mnoho akcií ale chcel by som vypichnúť 3 z nich. A keď už sme pri tej trojke, spomeniem, že všetkých akcií sa zúčastnilo tzv. tvrdé jadro: Janka, MatoBB a moja maličkosť. Ale poďme už k tým akciám.

Špacír alebo 100km/24h

Začalo to Jankiným nadšením už asi pred 2 rokmi, aby sme spravili danú akciu. Prvý pokus nevyšiel, na ten druhý sa už našla skupinka odvážlivcov v zložení Janka, Miro, MaťoBB a ja. Prípravu sme (ne)podcenili a došli sme do Vsetína čiastočne vyspatí a po celom pracovnom dni. Nadšencov sa tam nazbieralo vyše 200, prekvapením bolo keď sa medzi organizátormi objavili známe tváre z Prešova. Nasledovala inštrukcia od organizátorov, ktorí nás oboznámili s trasou a jej nástrahami. Polhodinku pred polnocou sme vyrazili na miesto štartu, odkiaľ to cca o polnoci všetko začalo. Vyštartovalo sa neuveriteľným tempom(6km/h) a po cyklo-chodníku sa cez Vsetín vinul svetelný had zložený z čeloviek a rôznych druhou svetidiel. Po asfaltovom začiatku nasledoval úsek bahna, ktorým sme sa museli boriť hodný úsek cesty. S prvými slnečnými lúčmi sa začala zlepšovať nálada v posádke, aj keď sa začala prejavovať únava, čo bol prvý príznak neúspechu našej expedície, aj keď som si to nechcel priznať. Tempo pomaly začalo klesať a z blížiacim sa stravovacím zariadením na Kohoutke sa naša rýchlosť dostala na 0km/h. Po tejto prestávke sme sa už nedokázali rozbehnúť a po došuchtaní sa na Veľký Javorník a dostatočne veľkých otlakoch sme sa rozhodli náš prvý pokus ukončiť na cca 45-tom kilometri plánovanej trasy. Nasledoval zostup do najbližšej dediny na bus do Vsetína. Pri našom príchode na základňu nás už vítali prví absolventi daného ročníka, ktorí to dali za 14hodín a nejaké tie drobné.

Naše/moje plány sa nenaplnili, ale aj tak to bol najdlhší úsek aký som v živote prešiel za jeden výlet. Počasie nám prialo, krajina bola úžasná a tak máme o dôvod viac sa tu opäť vrátiť. Tak hurá na Špacír 2011!!!

Prikladám par odkazov na danú akciu:

- [galéria](#) a [foto](#)
- [rekapitulácia](#)
- [reportáže](#)
- [ohlasy](#)

miniŠpacír

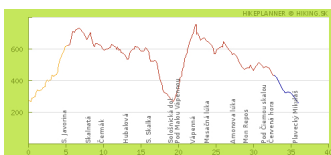
Po neúspešnom Špacíri, sa nám pod ruky dostala trasa ktorá prechádzala cez 11

malokarpatských sedemstoviek (cca 55km) a tak sme ju pomenovali **miniŠpacír**. Na túto trasu sme sa vybrali v deň konania volieb do parlamentu. Takže hneď na začiatku sme si splnili občiansku povinnosť, ktorá sa následne spečatila v blízkej krčme. To bolo predzvesťou toho, že dnešné tempo nebude o nič lepšie ako na Špacíri. Aj skupinka sa nám tento krát trochu rozrástla a to o Asiu a Katku, cestou sa ešte pripojil Marek a jeho bratranec, takže v počte sme sa dostali na číslo 8. Prvých pár 700-viek sme museli hľadať mimo značkovaného chodníka. Po absolvovaní prvých štyroch 700-viek došlo k prvému odkloneniu od plánu a to tým, že vynecháme Veľkú Homoľu, nasledovalo vynechanie Vysokej, čím nám už zostávalo absolvovať posledných 5 vrcholov. Tu došlo k rozdeleniu skupiny a ďalej sme už pokračovali len štyria. Pred nami sa vypínala Vápenná, ktorá mala byť a aj bola testom našej výdrže. O čo väčšie bolo prekvapenie, keď sme na jej vrchole stretli P3ka. V spoločnosti komárov sa však nedalo dlho zotrvať, tak sme sa pobrali ďalej našou trasou. Tempo sa s pocitom prichádzajúcej búrky opäť zrýchľovalo a cesta nám šla od ruky, ale aj tak nás búrka dobehla a pri pokuse o prekonanie jedného hrebeňa nás prinútila zbehnúť do údolia. Nezostávalo nám nič iné len sa vybrať do najbližšej civilizácie, aj keď bola na opačnej strane Karpát. Takže namiesto v Smoleniciach sme skončili pri Plaveckom Petre. Našťastie po nás prišiel Marek a hodil nás k autu v Smoleniciach. Unavený a patrične zmorený sme ešte chvíľu posedeli u

[Havrana](#)

Takže ďalší neúspech, ale aj ďalšia inšpirácia vrátiť sa na túto trasu a absolvovať ju celú. Snáď o rok ;)

- [galéria](#)
- [trasa](#) a [článok](#) hiking

Orientačný profil trasy (zdroj: hiking.sk)

cykloŠpacír

Návraty k roku 2010 uzatvorím poslednou expedíciou, ktorú sme tento krát realizovali na bicykloch. Bol to jeden z ďalších Jankiných snov a to spraviť cyklotrasu **Passau - Bratislava**. Naplánovali sme to na začiatok septembra a v zložení Janka, MaťoBB, Miro (ako odvoz do Viedne) a ja sme sa plný odhodlania vybrali zdolať túto trasu. Passau nás privítalo nie príliš

dobрым počasím a zdvihnutou hladinou Dunaja. Prvý deň sme dali niečo okolo 50km, držiac sa nášho hesla:

Šak netreba to preháňať.

Obzreli sme 180° zatáčku Dunaja a začali sme sa obzerať po ubytovaní.

Na druhý deň sme na naše veľké prekvapenie zistili, že odchádzame z penziónu posledný. Nič to zato, tento krát sme dali 110km. Obed sme dali na lavičkách v [Linzi](#) a naše kolesá smerovali do [Mauthausenu](#). Bolo to dosť zvláštne miesto, asi treba navštíviť aby si človek uvedomil, aké zverstvávajú sa v tom čase páchali (a možno sa to deje aj dnes, len v inej podobe). Zostávalo nám ešte dosť kilometrov, tak sme nahodili tempo a hybaj k našemu ďalšiemu nocľazisku. A opäť hľadanie miesta na spanie a niečo pod zub na večeru.

Tretí deň sa historia opäť opakuje a my odchádzame zase posledný, nevadí dnes toho máme na pláne menej, tak môžeme zvoľniť. V pláne je návšteva [kláštora v Melku](#). Ak budete mať cestu okolo, tak sa tam iste zastavte. Kláštor je postavený tak, že ho vidno už z diaľky a stojí to zato obzrieť si ho z vnútra. Dnes sme už mali ubytovanie zabezpečené a čakala nás prvá noc v [jugendherberge](#)

v Kremse. Pri prechádzke večerno-nočným Kremsom sme započuli tri slovenky, nezvratný dôkaz toho, že sa blížíme k domovu.

Na štvrtý deň, nič nezvyčajné, opúšťame prázdnu garáž na bicykle ako posledný :D Podľa výpočtov nám do Blavy zostáva cca 130km. Zvládli sme už 110, tak zvládneme aj 130. Cestou do Viedne nás vystrašil mierny dážď, ale ten rýchlo pominul a my sme spokojne šľapali ďalej. Aké bolo naše prekvapenie keď vo Viedni sme už mali odjazdených 90km. Dali sme úžasnú [pljeskavicu](#)

, oddýchli a hybaj ďalej netušiac čo nás ešte čaká. Tešiť sa na vlastnú posteľ, sme si museli ešte vytrpieť monotónny úsek medzi Viedňou a Hainburgom. V Hainburgu nám však Janka sľúbila odmenu, tak sme zabočili do krčmy na pauzičku. Cestu do Blavy sme zvládli v pokojnom tempe. Trasa pre dnešný deň je 150km, vcelku fajn na posledný deň.

- [galéria](#)
- [rozpis km](#) a pdf-ko na ubytovne
- [Donau Rad Weg](#)

Po príchode domov sme si mohli konečne povedať, tak aspoň niečo sme tohto roku [zvládli](#) až do konca. Prvý, snáď nie posledný expedičný úspech. Plánov na tento rok je už neúrekom, tak držte palce, aby sme to zvládli. Prekonať nesplnené a objaviť nové ciele.